

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 7 lutego 2011 r. (08.02)
(OR. en)**

5991/11

LIMITE

**ECOFIN 41
COMPET 30
ENV 69
EDUC 21
RECH 12
SOC 75
POLGEN 18**

NOTA

Od: Sekretariat Rady
Do: Coreper

Dotyczy: UE 2020: Wytyczne makroekonomiczne i budżetowe
– Projekt konkluzji Rady

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji Rady pt. „Europejski semestr: wytyczne makroekonomiczne i budżetowe”.

Zał.:

Europejski semestr: wytyczne makroekonomiczne i budżetowe

– Projekt konkluzji Rady ECOFIN –

I ZAINICJOWANIE EUROPEJSKIEGO SEMESTRU

1. Mając na uwadze kryzys, Rada **POTWIERDZA**, że najpilniejszym zadaniem UE jest przywrócenie zaufania poprzez zapobieżenie wpadnięciu w spiralę zaległego zadłużenia, zakłócenia rynku finansowego oraz niskiego wzrostu gospodarczego; stosowne działania powinny obejmować: zapewnienie stabilności finansów publicznych, korektę szkodliwej nierównowagi makroekonomicznej, przyspieszenie naprawy systemu finansowego i pobudzanie potencjalnego wzrostu gospodarczego. W kontekście bardziej zintegrowanego nadzoru nad poszczególnymi krajami w ramach europejskiego semestru Rada **PODKREŚLA**, że programy stabilności i konwergencji oraz krajowe programy reform na lata 2011–2012 – które powinny zostać przedłożone do połowy kwietnia lub nie później niż do końca kwietnia – powinny się w pierwszej kolejności skoncentrować na wdrożeniu rygorystycznej konsolidacji fiskalnej, propagowaniu zwiększenia zatrudnienia oraz przyspieszeniu reform strukturalnych zwiększających wzrost, z uwzględnieniem sytuacji poszczególnych krajów. Rada **ZACHEĆCA** Komisję, by na tej podstawie przedstawiła propozycje ambitnych zaleceń dla poszczególnych krajów, a także, by przedłożyła ambitne propozycje działań na szczeblu UE i dla strefy euro. Należy uruchomić wszystkie unijne instrumenty w celu propagowania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy, wspierając konkretne działania państw członkowskich, ale z jednoczesnym poszanowaniem ograniczeń budżetowych.
2. Rada **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** pierwszą, przygotowaną przez Komisję, roczną wizję wzrostu gospodarczego będącą początkiem europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej; bardziej zintegrowanego nadzoru makroekonomicznego i makrostrukturalnego; oraz zintensyfikowania kompleksowych działań UE podejmowanych w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy zarówno na poziomie państw członkowskich, jak i UE. Ta roczna wizja, wraz ze zintegrowanymi wytycznymi dotyczącymi strategii „Europa 2020”, stanowi podstawę koordynacji *ex-ante* w Radzie i wskazówek udzielanych przez Radę Europejską państwom członkowskim do celów kompleksowych strategii, które mają zostać określone w programach stabilności i konwergencji oraz krajowych programach reform. Wskazówki te pomogą również usprawnić przygotowania budżetów krajowych na rok 2012.

3. Zgodnie z nowymi zintegrowanymi ramami nadzoru i zintegrowanymi wytycznymi dotyczącymi strategii „Europa 2020” Rada WZYWA państwa członkowskie do przedstawienia w swoich programach stabilności i konwergencji oraz krajowych programach reform kompleksowych odpowiedzi zawierających konkretne, szczegółowe i ambitne środki ukierunkowane na wyzwania zarówno budżetowe, jak i makrostrukturalne, w tym przeszkody na drodze wzrostu. Rada PODKREŚLA, że kluczowe znaczenie ma akceptacja konsolidacji budżetowej i głównych reform strukturalnych przez opinię publiczną: w związku z tym istotne jest uwzględnienie efektów dystrybucyjnych.
4. Rada PODKREŚLA, że tematyczny nadzór i także cele muszą być spójne z potrzebą przeprowadzenia konsolidacji fiskalnej, a podejmowane środki powinny zostać uszeregowane pod względem ważności z myślą o zmaksymalizowaniu ich wpływu na wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy zgodnie z ogólnymi celami strategii „Europa 2020”.

II WYTYCZNE DOTYCZĄCE POLITYKI MAKROEKONOMICZNEJ

Przeprowadzenie rygorystycznej konsolidacji fiskalnej

5. Rada ZGADZA SIĘ, że dla wszystkich państw członkowskich sprawą najwyższej wagi jest zapewnienie zdolności obsługi zadłużenia publicznego, także poprzez ogłoszenie i realizację wiarygodnych i szczegółowych planów konsolidacji, które w większości przypadków wymagają rocznych strukturalnych korekt budżetowych znacznie powyżej 0,5% PKB, w uzupełnieniu reform: emerytalnej, opieki zdrowotnej i rynku pracy. W odniesieniu do państw członkowskich objętych procedurą nadmiernego deficytu cele dotyczące deficytu i korekty strukturalne powinny być w pełni spójne z korektą w odpowiednim czasie nadmiernych deficytów i nie powinny prowadzić do opóźnienia koniecznej korekty. Te państwa członkowskie powinny określić ścieżkę wydatków i strategię spójną z wyeliminowaniem swojego nadmiernego deficytu w odpowiednim terminie.
6. Rada PODKREŚLA, że w państwach członkowskich stojących w obliczu bardzo dużych strukturalnych deficytów budżetowych lub bardzo wysokich lub szybko rosnących poziomów długu publicznego, konsolidacja fiskalna powinna być realizowana w pierwszej kolejności. Powinno to dotyczyć w szczególności państw członkowskich, w których występują duże napięcia finansowe. W przypadku gdy wzrost gospodarczy lub poziom dochodów okaże się wyższy niż oczekiwano, konsolidacja fiskalna powinna zostać w jeszcze większym stopniu przyspieszona.

7. Rada **PODKREŚLA**, że wszystkie państwa członkowskie powinny utrzymywać wzrost wydatków pomniejszony o dyskrejonalne środki w zakresie dochodów wyraźnie poniżej średnioterminowego wskaźnika potencjalnego wzrostu PKB do czasu, gdy osiągną swój średniookresowy cel budżetowy (MTO); powinny przy tym priorytetowo traktować wydatki sprzyjające trwałemu wzrostowi i propagować wydatkowanie środków publicznych w sposób wydajny. Rada przyznaje, że kwestie dotyczące opodatkowania są objęte uprawnieniami państw członkowskich, **JEST** jednak **ZDANIA**, że w przypadku, gdy trzeba podnieść podatki, w pierwszej kolejności należy podnosić podatki pośrednie i zwiększać podstawę opodatkowania. Należy eliminować nieuzasadnione wydatki podatkowe i ulgi podatkowe.
8. Rada **APELUJE** do państw członkowskich, by w swoich najbliższych programach stabilności i konwergencji przedstawiły konkretne wieloletnie plany konsolidacji obejmujące szczegółowe cele dotyczące deficytu, dochodów i wydatków oraz planowaną strategię osiągnięcia tych celów. Podstawą programów stabilności lub konwergencji powinny być ostrożne prognozy dotyczące wzrostu i dochodów.

Korekta nierównowagi makroekonomicznej

9. Rada **POTWIERDZA**, że konieczne są pilne działania w celu skorygowania szkodliwej i utrzymującej się nierównowagi makroekonomicznej i w celu zwiększenia konkurencyjności odnośnych państw członkowskich. W strefie euro ma to kapitalne znaczenie dla sprawnego funkcjonowania unii walutowej. W szczególności państwa członkowskie o dużym deficycie obrotów bieżących i wysokim wskaźniku zadłużenia – zarówno publicznego, jak i prywatnego – powinny, w najbliższym krajowym programie reform i, w stosownych przypadkach, również w programach stabilności i konwergencji, przedstawić konkretne środki polityczne w celu wyeliminowania swojej nierównowagi. Aby zwiększyć konkurencyjność, państwa członkowskie muszą propagować zmiany w kosztach pracy, które będą spójne z lokalnymi warunkami gospodarczymi i warunkami na rynku pracy, ze średnioterminowymi tendencjami w zakresie wydajności pracy i potrzebą wyeliminowania istniejącej nierównowagi. Należy usunąć elementy utrudniające poprawę konkurencyjności. Działania polityczne podejmowane w związku z nierównowagą makroekonomiczną są złożone i, w stosownych przypadkach, istotną rolę mają do odegrania partnerzy społeczni.
10. Rada **PODKREŚLA**, że w państwach członkowskich o dużych nadwyżkach na rachunku obrotów bieżących polityki powinny mieć na celu zdefiniowanie i wdrożenie, w stosownych przypadkach, reform strukturalnych, które pomogą zwiększyć popyt wewnętrzny. W szczególności te państwa członkowskie powinny w razie potrzeby w swoich krajowych programach reform odnieść się do kwestii dalszej liberalizacji sektora usług i poprawy warunków dla inwestorów.

Zagwarantowanie stabilności sektora finansowego

11. Rada Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wzmocnienie ogólnounijnych ram nadzoru dzięki rozpoczęciu działalności Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego i europejskich urzędów nadzoru na początku 2011 roku.
12. Rada PODKREŚLA, że restrukturyzacja banków, w stosownych przypadkach, powinna zostać przyspieszona, ponieważ jest niezbędna do przywrócenia ich długoterminowej rentowności i pełnego powrotu do należytego funkcjonowania kanału kredytowego. Należy kontynuować stopniowe wycofywanie publicznego wsparcia finansowego dla całego sektora bankowego, tak aby uwzględnić konieczność zapewnienia stabilności finansowej.
13. Rada PRZYPOMINA, że w 2011 roku przeprowadzony zostanie kolejny, ambitniejszy i bardziej restrykcyjny niż poprzednio ogólnounijny test warunków skrajnych. W tym momencie są to bardzo ważne narzędzia. Państwa członkowskie powinny przed opublikowaniem wyników przygotować konkretne i ambitne strategie restrukturyzacji najbardziej narażonych instytucji, w tym ewentualne rozwiązania w zakresie sektora prywatnego. W razie potrzeby państwa członkowskie powinny, w stosownych przypadkach, zrekapitalizować, zrestrukturyzować banki lub przeprowadzić ich reorganizację kryzysową. Aby przygotować się do przyszłego wdrażania ram „Bazylea III”, banki będą musiały stopniowo wzmacniać swoją bazę kapitałową.

Wzrost i reformy strukturalne zwiększające zatrudnienie

14. Rada ZAZNACZA, że w obecnych warunkach ekonomicznych kluczowe znaczenie ma uzupełnienie wysiłków na rzecz konsolidacji fiskalnej o dobrze zaplanowane reformy strukturalne służące zwiększeniu wzrostu i wydajnie wykorzystujące zasoby. Jest to ważne dla wszystkich państw członkowskich oraz dla UE jako całości, ale szczególnie istotne jest dla krajów borykających się z trudnościami wynikającymi z dynamiki długu w gospodarce, dużymi potrzebami konsolidacji fiskalnej i niepewnymi perspektywami wzrostu. Tym krajom potrzebny będzie plan przyspieszonej realizacji kluczowych reform służących zwiększeniu wzrostu.

15. Rada **PODKREŚLA**, że konsolidacji fiskalnej powinny towarzyszyć reformy mające na celu zapewnienie zrównoważonych i odpowiednich systemów emerytalnych, zwłaszcza przez: podniesienie efektywnego wieku emerytalnego i przez lepsze dostosowanie wieku emerytalnego lub świadczeń emerytalnych do zmian średniego dalszego trwania życia; ograniczanie możliwości wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, w przypadku gdy groziłoby to zmniejszeniu siły roboczej, oraz promowanie aktywnych polityk dotyczących rynku pracy oraz uczenia się przez całe życie. Podczas gdy emerytury państwowe będą wciąż odgrywały dużą rolę, prywatne oszczędności, w tym systemy drugiego filara, mogą stanowić pożyteczne uzupełnienie w kierunku zwiększenia dochodów emerytalnych i należy do nich zachęcać.
16. Rada **ZGADZA SIĘ**, że polityki dotyczące rynku pracy powinny promować umiejętności, stwarzać zachęty do pracy oraz ograniczać wykluczenie z rynku pracy, w szczególności grup w najtrudniejszej sytuacji. Rada **PODKREŚLA**, że należy skupić się na uatrakcyjnianiu zatrudnienia i przywracaniu bezrobotnych do pracy. Aby zmniejszyć ryzyko długoterminowego wykluczenia z rynku pracy, świadczenia powinny być ściśle związane ze szkoleniem lub aktywnym poszukiwaniem pracy. W miarę możliwości należy odciążać podatkowo zatrudnienie, tak aby pobudzać popyt na pracowników i generować wzrost. Systemy korzyści podatkowych, elastyczne warunki pracy oraz zapewnienie opieki nad dziećmi powinny służyć ułatwieniu uczestnictwa w rynku pracy i zwiększeniu liczby przepracowanych godzin. Ogólnie należy poddać przeglądowi świadczenia dla bezrobotnych, aby dopilnować, by tworzyły one zachęty do pracy, ograniczając długoterminowe bezrobocie i w konsekwencji straty w kapitale ludzkim podczas pogorszenia koniunktury.
17. Aby zmniejszyć bezrobocie, należy ułatwić przesunięcia siły roboczej między sektorami. Rada **UWAŻA**, że instytucje rynku pracy, w tym przepisy chroniące zatrudnienie, należy w stosownych przypadkach poddać przeglądowi i zreformować w razie konieczności, mając na uwadze ograniczenie sztywnych reguł na rynku pracy oraz wspieranie uczestnictwa w rynku pracy przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony pracowników pozostających na marginesie rynku pracy i zatrudnionych na umowach czasowych. W tym względzie należy wziąć pod uwagę krajowe praktyki w zakresie roli partnerów społecznych. Należy uprościć systemy uznawania kwalifikacji zawodowych, aby ułatwić swobodny przepływ obywateli i pracowników.

18. Rada ODNOTOWUJE, że wiele państw członkowskich stoi przed wyzwaniem związanym z rosnącą wydajnością i przejściem w kierunku produkcji i eksportu o wyższej wartości dodanej oraz że w kilku przypadkach problem dotyczy dywersyfikacji bazy przemysłowej. Wymaga to promowania zdolności innowacyjnych i podnoszenia umiejętności, zwiększenia inwestycji kapitałowych, m.in. w infrastrukturę, przy zapewnieniu skutecznego regulacyjnego otoczenia biznesowego, wydajności administracyjnej, a także promowania wyższego stopnia konkurencji, w szczególności w niektórych regulowanych sektorach.

III WSPIERANIE MOTORÓW WZROSTU NA POZIOMIE WSPÓLNOTOWYM

19. Rada POTWIERDZA znaczenie dalszego pogłębiania jednolitego rynku. W szczególności Rada WZYWA do nadania priorytetu różnym wnioskom w zakresie polityki przedstawionym w komunikacie pt. „W kierunku Aktu o jednolitym rynku” z myślą o pobudzeniu aktywności gospodarczej i wykorzystaniu jednolitego rynku jako motoru wzrostu. Rada WZYWA także Komisję, aby przyjęła konkretne środki na poziomie UE mające kluczowe znaczenie dla wzrostu i zatrudnienia. Należy skupić się na: promowaniu dobrego funkcjonowania i integracji rynków, zwłaszcza rynku usług (w tym rynków finansowych); inteligentnych regulacjach UE oraz spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej UE. Rada PRZYPOMINA, że dyrektywa usługowa powinna zostać w pełni wdrożona i że należy znieść nieuzasadnione ograniczenia nałożone na usługi świadczone przez podmioty gospodarcze innym podmiotom gospodarczym, usługi specjalistyczne i na sektor detaliczny. Dalsze korzystanie z procesu wzajemnej oceny poprawi jednolity rynek usług. Ważny jest także wymiar zewnętrzny jednolitego rynku, dlatego należy skupić się na promowaniu wolnego i otwartego handlu.